

DÖK-élet a Bolyaiban

Alit Petronella
11. d

A Diákönkormányzat egy érdekes közösség. Kívülről talán kevésbé tűnik érdekesnek, és talán néhányan az értelmét is megkérdőjelezzik, de az évek mégis azt bizonyítják, hogy szükség van ránk, szükség van egy olyan közösségre a Bolyain belül, amelyek híd a tanárok és a diákok között, illetve összekötő kapocs diák-diák és osztály-osztály közt is.

A 2005/2006-os tanévben is sokat tettünk, próbáltunk

tenni azért, hogy a néha szürke hétköznapok színesebbé váljanak.

A színesebbé tételt akár szó szerint is érthetjük. Hissen befejeztük a mellékhelyiségek festését, illetve a folyosón a szekrényeket is színesre festettük. Mindezt a tavalyi év végén, illetve idén az őszi szünetben végeztük el. Azt mondhatjuk, hogy megérte a sok fáradságot, plusz munkát és a sok időt, hiszen talán így egy kicsivel barátságosabb, hangulatosabb lett iskolánk.

A tavalyi év a Bolyai János Gimnázium 40. évfordulójának jegyében zajlott. A Diákönkormányzat is közreműködött abban, hogy minél színvonalosabb és szebb év legyen iskolánk 40. évfordulója.

Természetesen idén télen is ellátogatott a DÖK-Mikulás, és egy dal elénekléséért cserébe apró ajándékkal (szaloncukor) megleptünk minden egyes bolyais tanárt és diákot. Ha már meglepetésekről van szó,

akkor meg kell említenünk a már lassan hagyományná vált pedagógus napi köszöntőt. Pedagógus napon a diákok egy rövid műsorral és virággal köszönik meg

a tanároknak mindazt, amit értünk tesznek; az egész éves munkájukat.

És ha már a hagyományoknál tartunk, akkor fontos megemlítenünk az Olvasó-ot. Ez egy ideiglenesen megjelenő diáklap a Bolyairól, nem csak bolyaisoknak. Ennek szerkesztése, kivitelezése, előállítás és forgalmazása a Diákönkormányzat feladata.

Idén is szerveztünk két papírgyűjtést. A befolyt összeget a Sportnap szervezésére és az Olvasó nyomtatására költöttük el.

Kiemelt feladatunk a Sportnap megszervezése, mely természetesen idén is nagy sikert aratott. Volt tornabemutató, partizán, foci, röplabda, tenisz, sakk, pingpong, ügyességi vetélkedő, biciklis vetélkedő; így mindenki megtalálhatta a neki legkedvezőbb sportolási lehetőséget.

Aktívan részt veszünk a Salgótarjáni Városi Diákönkormányzat munkájában. Képviseltettük magunkat a Városi Diákönkormányzatok találkozáján, segítünk programszervezésben és a mindennapokban is. A SVDÖK célja a város iskoláinak összefogása, együttműködésük elősegítése.

Sokan kérdezik tőlünk, hogy miért csináljuk ezt? Miért pont erre szánjuk a szabadidőnk nagy részét és ha már erre szánjuk miért nem megy jobban a Diákönkormányzat? Talán azért, mert a sok munka és fáradtság mellé rengeteg élmennyel, akár baráttal gazdagodunk. Ez egy olyan csapat, ami ha kell, összefog, és amit csak eltervez, véghezvisz. Legálábbis ez a célunk! Ehhez viszont szükség van az iskolavezetésre, a tanárok és a diákok közreműködésére is.

Remélem, hogy az iskolai diákönkormányzat legalább ilyen jól fog működni (vagy még jobban), mint az elmúlt néhány évben. Ehhez kívánok mindenkinek sok erőt és kitartást!

Környezet- és Természetvédelmi Vetélkedő a Bolyaiban

Bagyinszki Boglárka

A biológia-kémia-földrajz munkaközösség hetedik alkalommal rendezte meg a hagyományos vetélkedőjét 2005. november 18-án az iskola aulájában. A kilenc Nógrád megyei általános iskola 4 – 4 fős csapatának az idén is változatos, izgalmas feladatokat kellett megoldania, környezettudatos magatartásáról számot adnia.

A résztvevő csapatoknak be kellett mutatniuk és reklámozniuk 3-3 olyan környezetbarát tárgyat, amelyet a lakóhelyükön lévő boltban kapható, de voltak írásbeli feladatok és szóbeli villámkérdések, fajfelismerési feladat is.

A csapatok teljesítményét egy független szakmai zsűri bírálta el, Simon Tibor tanár úr, a Gagarin Általános Iskola igazgatója, Judik Béla, a Karancs-Medves Tájvédelmi körzet vezetője és Szabó János a Nemzeti Tankönyvkiadó Rt. Referense személyében. A vetélkedő műsorvezetői, segítői többek között most olyan bolyais diákok voltak, akik régebben maguk is versenyzőként voltak nálunk, és jó emlékeik maradtak a versenyről.

A verseny jó hangulatban zajlott, utolsó feladatként egy-egy verset is kellett írni minden csapatnak „Gon-

dolatok az ózonlyuk alatt” címmel. Ezek közül ízelítőül álljon itt egy ifjú bátonyterenyei poéta alkotása:

Erősen elvékonyodott az ózon,
De ez nem azt jelenti, hogy lyuk van a pajzson.
Nem merészkedhetek ki a házból,
Mert félek az UV-sugárzástól.

Ha nem lenne halon és freon –
nem vékonyodna el az ózon.
Ez a gondolat már késő bánat –
hiába zárnak be a hűtőgyárak.

Verseny az olvasásért, olvasás önmagunkért

Pusztai Szilvia, 9. a

Éz év január 13-án volt a 7. alkalom, hogy a Bolyai János Gimnázium és Szakközépiskola megrendezte a Nógrád megyei általános iskolák 7-8. osztályos diákjai számára az intézmény magyartanárjai által elindított szépirodalom-olvasási versenyt.

A téma ezúttal István király volt, a tanulóknak tehát az egész magyarság történelmében legmeghatározóbb eseménnyel, az államalapítással és magával az államalapítóval kapcsolatos műveket kellett elolvasniuk, felolgozniuk (Makkai Sándor: Magyarok csillaga, Kós Károly: Az országebítő, Szabó Magda: Az a szép fényes nap, valamint az István a király című rockopera).

A színes, sokoldalú feladatok kavalkádját felvonultató szellemi párbajon 13 csapat vett részt, állta meg a helyét és biztosított becsületet, jó hangulatú versenyt. Egyes feladatok, mint például a totó, az alkotásokkal kapcsolatos feladatlapok kitöltése, a villámkérdések megválaszolása jól szervezett, összehangolt csapatmunkát kívántak meg, míg mások, például a művek egyes részleteinek színpadi megjelenítése, az imák megírása rávilágíthattak a csapatok tagjainak előadó képességére, egyéni tehetségre, készségeire.

A színvonalas előadásmód vagy a szellemi kihívásoknak való kreatív megfelelés mellett külön élmény volt igazi lelkes, izgatott, élénk, a vállalt feladatot lelkiismeretesen teljesítő, néha remegő (színpadi előadások), néha zengő (a rockopera borzongató dallamainak dúdolása, a szöveg kívülről fújása) hangú gyerekeket látni, megfigyelni.

Péntek 13-án a 13 csapat közül – stílszerűen – a 13-as sorszámot viselő vanyarci Veres Pálné Általános Iskola képviselői (Czele Marianna, Komjáthi Zsófia, Szabó András, Tim Gábor; felkészítő tanár: Hugyeczné Nedeliczki Mária) bizonyultak a legjobbnak.

A második helyen a salgótarjáni Dornay Béla Általános Iskola végzett (Bíró Lotti, Sándor Lilla, Pardy Ba-

lázs, Rottenhoffer Gábor; felkészítő tanár: Tóth Csabáné).

A harmadik helyezést a salgótarjáni ÁMK Beszterce-lakótelepi Általános Iskola csapata lett (Kisbalázs Dóra, Járja Eszter, Kovács Anett, Prokk Noémi; felkészítő tanár: Oraveczné Véghe Zsuzsanna).

A negyedik helyen pedig a ságújfalu Általános Iskola csapata végzett (Bojtár Zsüliet, Bugya Marina, Pinczés Mariann, Toldi Mariann; felkészítő tanár: Dénesné Tari Zsuzsanna).

Aki az élmézőnybe nem került be, az is mindenképpen csak gazdagodhatott egy kellemes délutánnal, a versenyen való közös „bajtárszkodás” során szerzett új ismerősökkel, és nem utolsósorban olvasói élményekkel. Hiszen olvasni olyan, mintha minden egyes kötettel egy új barátot szerezne. Egy könyv kinyitásával mindig van valami rejtélyes, ami felkelti a kíváncsiságunkat a tartalmát illetően, a lapozgatásban mindig rejlik valami titokzatosság, amire fényt akarunk deríteni, aminek a végére akarunk járni.

Ez a kutatás pedig minden egyes könyv elolvasásával nevel, gazdagít, fejleszt, szórakoztat és talán kicsit többé, kicsit jobb emberré is teszi az olvasókat.

Országismereti vetélkedő „kicsiknek” és „nagyoknak”

Zsiveráné
Fekete Borbála

Amit mi szerveztünk

Második alkalommal rendezték meg az angol szakos kollégák Gedőcziné Berger Mária irányításával a Bolyabban az angol nyelvi országismereti vetélkedőt Nógrád megye általános iskolás tanulói számára 2006. február 3-án.

Tíz csapat jelentkezett, ám néhányan megtorpantak az utolsó akadály előtt. Akik azonban eljöhettek alapos felkészültségről tettek tanúbizonyságot.

Előzetesen három feladatot kaptak a résztvevők:

1. Idegenvezetés egy elképzelt úton Nagy-Britanniában
2. Egy életnagyságú bábu készítése a csapat kedvenc brit történelmi alakjáról
3. Egy tálca jellegzetes brit sütemény készítése.

A sok időt és elmélyült tanulmányozást igénylő előzetesen kiadott felkészülési anyag alapján változatos írásbeli és szóbeli feladatokat oldottak meg a diákok a képfelelő feladattól a politikai témájú kiegészítendő szövegen keresztül a villámkérdésekig. Ötletesen toboroztak utasokat az audiovizuális eszközöket is felsorakoztató idegenvezetési feladat bemutatása során.

A vetélkedő lebonyolításában a 11. c osztály tanulói segítettek.

A program nem jöhetett volna létre támogatóink segítségével. Ők a következők voltak: Salgótarján Megyei Jogú Város Önkormányzata, Oxford Kiadó, Lára és Lant Könyv és CD Centrum, Nemzeti Tankönyvkiadó, Hungarotel ZRT, Végh Gyula (szülő), Kovácsné Forgács Andrea (szülő).

A vetélkedőt végül a Kodály Zoltán Általános Iskola csapata nyerte. Az első három helyezett csapat jutalma, hogy tagjai felvételt nyertek a Bolyabaiba.

Amit számunkra szervezték

Országos célnyelvi civilizációs verseny az angol-magyar két tanítási nyelvi képzésben résztvevő diákok számára.

23 csapat részvételével került sor az angol nyelvű brit és amerikai kultúrát felölölő nemes vetélkedésre 2006. március 17-én. A rangos esemény megrendezésének jogát egy a szakmában patinásnak számító intézmény csapata vívta ki az előző évben rendezett hasonló versenyen, ahol első helyezést értek el. Ez az intézmény a magyarországi magyar-angol képzés bölcsője a Balatonalmádi Magyar-Angol Tannyelvű Gimnázium. Ezért is készültünk nagy izgalommal és lelkesedéssel mi, akik még csak néhány éve vagyunk részesei ennek az oktatási formának.

A csapat tagjai két osztályból tevődtek össze. Abból a két osztályból, ahol a célnyelvi civilizáció tantárgyat tanulják a diákok a 11. évfolyamon brit, a 12. évfolyamon amerikai kultúra keretében. Így a 12. c osztályból Bohácsi Beáta és Csege Barbara, a 11. c osztályból Habony Endre vettek részt, pótagunk pedig Végh Gyula volt szintén a 11. c osztályból.

A felkészülés anyaga a 16. 17. sz. szövegkörnyezetet. A csapattagok felosztották maguk között a hatalmas, felkészülésre rendelkezésre álló anyagot irodalom, művészet és történelem részterületekre.

Előzetes feladatok az volt, hogy készítsenek interjúkat a kor egy híres személyiségével. Izgatottan tervezgették, írták és próbálták az interjú VIII. Henrikkel felkészítő tanáraik Batki Arnold és Zsiveráné Fekete Borbála segítségével. Korhű jelmezeket is kreáltak, amiben előadták a jelenetet. Ezen kívül volt még írásbeli teszt, amely igen jelentős próbára tette tudásukat, de videofilm segítségével is kellett feladatot megoldaniuk.

A vendéglátó iskola szívesen fogadott minket és kellemesen töltöttük ezt a napot a nagyon szépen esztétikusan és célszerűen megépített alma mater falai között.

Végül iskolánk csapata a 16. helyen végzett, de már a hazafelé úton azt terveztük, hogy jövőre is szeretnénk részt venni.

„Tele kertem zsályával” A Derkovits Gyula Iskolagaléria a 40 éves jubileum évében

**Berencsikné
Gedeon Hajnalka**

A 2005/2006-os tanév az ünneplés jegyében telt el. Iskolánk valamennyi diákja és tanára részt vett a méltó visszaemlékezésekben, és egymást követték az értékeinket felmutató rendezvények. A sikerhez sokunk felbecsülhetetlen értékű, áldozatos munkájára és szoros összefogására volt szükség. Galériánkban az ünnepségsorozatot egész éves programmal, összesen 5 csoportos kiállítással tettük teljessé.

Elsőként a gimnáziumban valaha tanító és a jelenlegi művésztanárokat ismerhette meg az iskolaközönség. A különböző tanáregyenlőségek példái rámutattak a művészi -pedagógiai megközelítések sokféleségére, a mesteri kézjegy megismételhetetlenségére.

A következő tárlaton a 40 éves Bolyai János Gimnázium történetét mutattuk be. Az aulát több száz eredeti fotóival borítottuk el. A fényképek kézzel fogható visszatekintést nyújtottak az elmúlt évtizedek kitüntetett pillanatairól. Néhol derűs, már-már humoros, máshol komoly és emelkedett arcokat láthattunk. Több diáknunk örömmel fedezte föl a régi diákok között szüleit, rokonait, idősebb testvéreit. A korról jár, hogy egyre több érzelmi szál fűződik a Bolyaihoz, egyre többen lesznek olyanok, akik már második, esetleg harmadik nemzedékként tanulnak ebben az iskolában. Különösen nagy sikere volt a diáknapok felidézésének, az ünnepi pillanatoknak, az egykori kórus szereplőinek.

A fotókiállítást tárgyi dokumentumokkal is kiegészítettük. Egykori tanítványaink örömmel küldték el himzett blúzaitak, nyakkendőjüket, tarisznyájukat, de láthattunk iskolaköpenyt, nyereménykupákat, tankönyveket, füzeteket, jelvényeket, bizonyítványokat, okleveleket, régi kottákat is. Volt, aki a lebontott cipőszekrény kidekorált, megmentett ajtólapját hozta el.

Az iskolatörténeti kiállításra a tárlókban helyeztük el az eddig megjelent évkönyveket, a Bolyai Napok meghívóit, a kitüntetett tanárok névsorát és a jutalmazottak érmeit, jelvényeit. Az emeleti vitrines szekrények megteltek tárgyi relikviákkal. Az emlékek gyűjteményén kívül láthattunk muzeális értékű tankönyveket, tanulók által készített különleges történelmi, fizikai, számítástechnikai, biológiai, kémiai szemléltető eszközöket is.

A Bolyai Hónapban került sor az iskolatörténeti anyag átrendezésére és az új kiállítások megszervezésére. Miután a József Attila Művelődési Központ felújítása nem fejeződött be, és nem „vihettük ki” a rendezvényt, kénytelenek voltunk egyszerre három tematikus tárlatnak helyet adni. A történeti fotókiállítást a Népjóléti Képzési Központtól kölcsönzött paravánon és az emeleti folyosó falain helyeztük el.

A galéria földszintjén két kiállítást rendeztünk egyszerre: az egyik részen azoknak az egykori diákjainknak a műalkotásait mutattuk be, akik a művészi pályát választották hivatásuknak. A közel félszáz meghívott művész közül összesen 23-an tiszteltek meg bennünket a jubileumi kiállításon való részvételükkel:

Ádám Tamás
Bence Péter
Birkás Babett
Dr. Géczy Nóra
Fábián Gyöngyvér
Ferenc Tamás
Földi Gergely
G. Lóránt Lujza
Gordos Olga
Kacsák Tamás
Kele Szabó Ágnes
Lengyel Boglárka
Losonczy Ildikó
Marcsó Éva
Nyúl Erika
Pampurik Péter
Szabó Noémi

egyetemi hallgató
fotóművész
iparművész
iparművész
festőművész
grafikusművész
festőművész
festőművész
festőművész
festőművész
főiskolai hallgató
grafikusművész
grafikusművész
grafikusművész
festőművész
iparművész
festőművész
szobrászművész

Mindennapjaink

Ujhelyi Eszter	iparművész
Válint Ingrid	festőművész
Valiskó Ágnes	festőművész
Varga Anikó	iparművész
Vincze Angéla	festőművész
Vojtek Szandra	egyetemi hallgató
Zsuffa Péter	fényfestő

A művekről Peák Ildikó, a Nógrádi Történelmi Múzeum művészettörténésze, iskolánk volt tanítványa mondott méltató beszédet. Öregdiákjainknak ezúton is szívből gratulálunk művészi – szakmai sikereikhez, és büszkék vagyunk arra, hogy életpályájukkal a maiak számára is példát mutatnak.

A másik részen a Bolyai nevét viselő iskolák legtehetségesebb tanulóinak munkáit csodálhattuk meg. Meghívtuk Aknaszlatina, Budapest, Kecskemét, Marosvásárhely, Mosonmagyaróvár, Ócsa, Szombathely és Zenta bolyais tanulóit. Az igényes ceruzarajzoktól a modern objektetekig széles skálát alkottak a képek. Tanulóink számára tanulságos példák voltak ezek, mert összevethették azokat saját felkészültségükkel. Sokak számára ezek jelentették a legszebb, legérthetőbb alkotásokat. A kiállító diákok voltak:

Borsody Lilla
Füzesi Melinda
Gábor Bernadett
Combos Beáta
Horváth Zsófia

Huber Ákos
Karácsony Anna
Király Emese
Lakó Júlia
Nagy Leticia
Nagy Szabina
Németh Ágnes
Oberna Nóra
Plantner Viktor
Stavniczky Emese
Szagri Dóra
Szilágyi Anna
Varga Lilla

A Bolyai Hónap záróeseményeként nyitottuk meg a rajzot emelt szinten tanulók kiállítását. Az egész évben folyó tanulás eredményességét az bizonyította a legjobban, hogy az iskola körében ma is ezt tartják az egyik legsikerültebb bemutatkozásnak, és többen ezért jelentkeztek művészeti foglalkozásokra.

A tárlaton a következő tanulók vehettek részt: Angyal László, Fekete Dóra, Kiss Edina, Misztarka Eszter, Oláh Judit, Velli Ramóna, Zagyai Enikő 11. osztályosok valamint Cene Annamária, Godó Kitti, Ponyi Eszter és Rádi Gábor 12. osztályosok.

Iskolagalériánk az ünnepi események rangját, méltóságát emelte. A művekkel és alkotókkal való találkozások a megtalált gyöngyszemeket, az apró boldogságot jelentették. Szeretnénk, ha a galéria az elkövetkező időkben is megtartaná ezt a nemes küldetését.

Csehországi fesztiválon vett részt az iskolai kamarakórus

Gál Petra

2006. májusában iskolánk Kamarakórusa három felejthetetlen napot töltött a csehországi Hradec Kralove nevű városkában egy nemzetközi kórusfesztiválon. Mivel az utazás épp a ballagás hétvégéjére esett, az érettségiző kórustagok sajnos nem tarthattak velünk, a péntek reggeli induláskor az iskola elől lengették zsebkendőiket a távozó busz után. Velünk utazott viszont néhány korábban leérettségizett, volt bolyais diák, így egy híján húszan indultunk útnak.

Sikerült a Volán legkényelmesebb Volvo-buszát megszerezniünk, így a közel 9 órás út nem viselte meg túlságosan a lelkes dalosokat. Mivel már aznap este koncertünk volt, az út egy részét beénekléssel és dalaink csiszolgatásával töltöttük, a sofőr bácsi nem kis örömeire. Közben gyönyörködtünk a tavaszi táj szépségeiben. Csehországban az utak mentén gyümölcsfákat ültetnek, melyek épp ilyenkor, májusban virágoznak, így fehérben és a rózsaszín különböző árnyalataiban pompázott körülöttünk a világ.

Megérkezésünkkor a kedves és vendégszerető szervezők vártak minket. Akadtak némi nyelvi nehézségeink, hiszen többségük kizárólag csehül beszél, de hamarosan megérkezett csehországi magyar tolmácsunk, aki három napon keresztül segítségünkre volt.

A fesztiválra több európai országból is érkeztek résztvevők: főként Lengyelországból, Szlovákiából, Ukrajnából és természetesen Csehországból, de jöttek olasz, finn és francia kórusok is. A magyarokat a Bolyai kórusa képviselte. A találkozót minden tavasszal megrendezik a cseh városban, és minden évben más korosztályt érint. Tavaly általános iskolai kórusokat vártak, az idei évben ifjúsági kórusokat, jövőre pedig majd felnőtt énekkarok lesznek a résztvevők.

A három nap alatt összesen 4 koncerten énekelünk. Ezek között akadt templomi, szabadtéri, nagy

Hradec Kralove háza mintha mézeskalácsból lennének

Színpadon a Bolyai Kamarakórusa

Fellépésen

Csoportkép a hídon

Nótázók 1.

Nótázók 2.

A harmadik nap végére mindenki fáradt, jól esik a pihenés – természetesen együtt

hangversenytermi, így a legkülönfélébb helyszíneken próbálhattuk ki kis kórusunk hangzását. Különösen nagy élményt jelentett számunkra a városi konferenciaközpontban való éneklés. Azt hiszem, ekkora színpadon és ilyen sok ember előtt még egyik kórustag sem szerepelt. Elhangzott néhány olyan mű is, amelyet minden résztvevő kórus megtanult, így együtt énekelhetett több száz ifjú a városi szimfonikus zenekar közreműködésével.

A búcsúestén, szombaton a bolyais kórus vállalta magára a hangulatfelelős szerepét. A kollégium előtt kezdtünk nótázni, s lassan minden ablakban és erkélyen dalos kedvű fiatalok bukkantak elő. Éjfél körül a hatalmas szürke épület ezertorkú koncertező háztömbbé változott. Minden szárny előadta a többieknek kedvenc darabjait, melyek között akadt néhány, melyet szinte mindenki ismert, így együtt dalolt az éjszakában cseh, olasz, lengyel és magyar. Csupán a másnap reggeli ébredés okozott némi nehézséget...

A város konferenciatermének színpadára minden résztvevő kórus felírt

Kupaktanács a kollégiumi folyosón

Bolondozás a téren a fesztivál zárónapján

Az öt grácia

A város utcáin sétálva egyeseknek fagyvizni, másoknak táncolni támadt kedvük

Vasárnap, az utolsó napon egy vidám szabadtéri koncerttel zárult a fesztivál. A jó hangulathoz egy fűvöszenekar szereplése is hozzájárult. A felszabadult salgótarjáni ifjúság bolondos táncba kezdett a csehek egyik kedvelt indulójára, aminek dallamát itthon a Sej Haj Rozi című nótából ismerjük.

Az utazást megelőző hónapokban sokat próbáltunk, így hangzás és barátság szempontjából is összehasonlítottam a társaság. Úgy érzem, a közös emlékek emléke mindig kedves marad mindannyiunk számára.

„Én személy szerint nagyon vártam ezt a májusi hétvégét, hiszen eddigi legjobb „kirándulásaim” a Bolyaihoz kötődnek (az osztálykirándulások és az erdélyi Bolyais Iskolák Találkozója 2005-ben). Most sem kellett csalódnom.

A kórusfesztiválra nagyon jó társaság verbuválódott össze köszönhetően Gál Petra tanárnőnek, és még a hozzám hasonló egyének is (mármost akik éneklésével kapcsolatban akad egy-két kivetnivaló) részt vehettek a fesztiválon és megtapasztalhatták, milyen jó egy jó kórusossal utazni és fellépni.

Csehországra nagyon kíváncsi voltam, nagyon tetszettek a városok, amikben voltunk, kár, hogy nem töltöttünk több időt bennük. A vendéglátók nagyon kedvesek voltak és a hangulat Csehországban is adva volt (gitározós-énekelgetős-szerenádózós-városnézős-fellépéselőttizgulós-nagyonsokat nevetős-buszon ökörködős).

A fellépéseket nagyon élveztem, azok közül is a Városi Konferenciateremben volt a legnagyobb élmény

Mindennapjaink

fellépni; mint fellépő eléggé nagy és komoly közönség elé kerültünk, nagyon jó volt.

Nagyon köszönjük Tanárnőnek, hogy ilyen helyszínekre juthattunk el a kórus által, remélem, hagyományá fog válni ez az utazás!”

Balla László 12.B

„A kórus eddigi legnagyobb kalandja szerintem a csehországi utazás volt. Olyan volt, mint egy fellépésekkel tarkított osztálykirándulás, nagyon jól éreztük magunkat, gyönyörű helyekre jutottunk el. A kórus zeneileg és bulizásilag is jól vizsgázott. Hasonló élményeket kívánok minden bolyaisnak!”

Csank László hajdani 12. D

„Néhai, de a szívemben mégis örök bolyais kórustagként vettem részt a csehországi úton. A kórus létszáma az elbballagásom óta megduplázódott, a repertoár számomra ismeretlen dalokkal bővült. De amit el szeretnék mondani, az az, hogy lépcsőházban és utcákon, tereken, fellépésen, buszon és az Elba folyónál egyfolytában énekelni, szóval 3 napot végigénekelve tölteni egy ilyen csapattal olyan, mint egy nagyon kellemes és jótékony kábítószert. Nekem egy hétig tartott a közvetlen hatása.”

Pintér Gergő (Hajdani 12. D)

